

Spørgsmål 12:

Under henvisning til det af ministeren fremsatte ændringsforslag om affattelse af lovens § 3 samt under henvisning til de under samrådene faldne bemærkninger om ønskeligheden af, at forsvarskommandoen i videre omfang delegerer sine beføjelser, spørges, om ministeren kan uddybe begrundelsen for delegationsønsket på den nævnte baggrund.

Svar:

Som anført i bemærkningerne til forslaget til gældende lov om forsvarrets organisation m. v., der blev fremsat af den forrige regering i folketingssamlingen 1968-69, tager loven sigte på at skabe den størst mulige forenkling af bl. a. administration og forvaltning inden for forsvarrets øverste ledelse gennem oprettelse af en enhedsledelse.

Da det ifølge lovforslaget ikke var hensigten, at værnscheferne skulle have tillagt administrative beføjelser, blev det i det daværende folketingsudvalg indgående drøftet, om værnscheferne fortsat burde have personelforvaltningen under sig. Som bekendt fandt flertallet i udvalget dette hensigtsmæssigt.

Man gik herved et skridt væk fra Forsvarskommandoens beføjelser til at koordinere al virksomhed inden for det personel-mæssige område, idet man for at undgå en forøget administration foreslog, at værnscheferne i den daglige personelforvaltning fortsat hørte direkte under Forsvarsministeren.

Perioden efter lovens ikrafttræden har vist, at det ikke er den mest rationelle løsning, man fandt frem til i 1969, bl. a. på grund af den ved lovens § 3 fastsatte ansvarsfordeling, der har medført fortolkningsproblemer og praktiske vanskeligheder med at få gennemført den tilstrækkelige overordnede styring af det samlede forsvars personel-mæssige ressourcer, som er nært forbundet med løsningen af forsvarrets opgaver såvel af operativ, beredskabsmæssig som økonomisk og anden art.

Jeg har derfor fundet det rigtigst at søge lovens § 3 ændret som anført i min skrivelse af 28. november 1972 til Forsvarsudvalget således, at paragraffen er identisk med den tidligere regerings oprindelige forslag (§ 3, stk. 1).

En konsekvens af ændringsforslaget er, at

Forsvarschefen herefter vil have ansvaret over for Forsvarsministeren for såvel den overordnede personelplanlægning som for personelforvaltningen og således på alle områder have ansvaret over for ministeren.

Denne centralisering af ansvaret for styring af forsvarrets samlede personel-mæssige ressourcer kan i lighed med den øvrige centralisering, der fandt sted i Forsvarskommandoen ved lovens ikrafttræden, kun være hensigtsmæssig, hvis den følges op af den størst mulige delegering, således at man i Forsvarsstaben koncentrerer sig om overordnet koordinering og planlægning og lader flest mulige administrative samt detailplanlægnings- og koordineringsmæssige beslutninger blive afgjort på det lavere niveau.

En udnyttelse af EDB og anden maskinel kapacitet kan dog muligvis efterhånden gøre en stærkere centralisering af personelforvaltningen mest rationel.

Det bemærkes sluttelig, at det er min hensigt, på grundlag af det fremsatte ændringsforslag til § 3, at foranledige udarbejdet forslag til opgavernes fordeling på personelområdet mellem de militære myndigheder samt forslag til de deraf følgende organisatoriske ændringer.

Spørgsmål 13:

Udvalget udbeder sig orientering om de foreløbige overvejelser af overgangsordningers indhold.

Svar:

En overgangsordning for en nedsættelse af tjenestetiden kan gennemføres på to principielt forskellige måder:

1. Tjenestetiden nedsættes umiddelbart med 1 måned i hele forsvarret. Herefter med 1 måned pr. år i takt med tilgangen af frivillige.

Ordningen ligestiller samtlige værnepligtige, men vil medføre en umiddelbar svækkelse af beredskabet, ligesom der vil blive tale om en uhensigtsmæssig kortsigtet uddannelsesplanlægning.

2. a. Tjenestetiden i den del af hæren, der ikke indgår i dækningsstyrken (udgøres bl. a. af den fremtidige uddannelsesstyrke) samt i søværnet og i flyvevåbnet, nedsættes